

VĚŠŮ 1/2 IVNĚ - VĚŠŮ ENĚ - STUDENTKA

Ětrtek, 14 Ěerven 2012

Mám zletilou dceru (19 let), na kterou platím výživné. V 1. ročníku ukončila školu a nastoupila na jinou školu, kde vydržíela až do 3. ročníku. Pak opětvně školu ukončila 4 měsíce před závěrečnými zkouškami. Přím ukončení druhé školy byla již plnoletá a škola si od ní nechala podepsat, že školu končí. Říkala, že si už bude dlat co chce a začala pracovat a vydávat.

Nyní mě navštívila, že opěť nastupuje na tu samou školu, kterou na vlastní žádost ukončila, dodročí. Chtěl jsem se zeptat, zda se obnovuje výživovací povinnost, i když už byla vydělena. Řinná a nastupuje opěť školy, kterou přímédím na vlastní žádost ukončila? Mám již novou rodinu, kde mám rovněž výživovací

2 nezletilým dtem, které ob navštíví základní školu. JOSEF

O D P O V Ě Š Ě :

Podle zákona o rodině výživovací povinnost rodičů k dtem trvá do té doby, než jsou děti schopny se samy živit, vaše dcera pravděpodobně je. Schopnost samostatné obživy dítě získává tím, že si po absolvování studií nebo jiné přípravy na budoucí povolání najde odpovídající pracovní uplatnění. Zákon však nic neříká o tom, že absolvování studia musí být úspěšné. Také se příhlíží k tomu, jakým způsobem se dítě připravuje na své budoucí povolání, k mimoškolním aktivitám, ke koním apod. Přím stanovení výše výživného soud příhlíží dle výživovacím povinností rodičů. Toto jsou obecné zákonem dané parametry, které se zohlední přím stanovování výživného. V zákoně o rodině není uvedena žádná věková hranice, kterou by výživovací povinnost rodičů dtem byla omezena. Věková hranice 18 let je významná pouze v tom smyslu, že do dovršení zletilosti dítěte má být zahájeno řízení o určení výživného u soudu i bez návrhu, zatímco po dosažení zletilosti je soudní řízení zahájeno na návrh oprávněného - zletilého dítěte. Rovněž věková hranice 26 let je pouze orientační - když je dítě schopno živit samo dříve, rodičové ho nemusí vyživovat až do 26.

Protože dcera studium ukončila, a navíc dobrovolně - i když ne úspěšně, a je schopna samostatně se žít, prokázala vykonáváním vydělené činnosti po ukončení školy - pokud ovšem tato vydělená činnost nebo pouze dočasnou práci, po níž zamýšlela pokračovat ve studiu - nedomnívám se, že by vaše výživovací povinnost k němu trvala, přímestože se rozhodla opěť studovat.

Závěrem je dle mého názoru uvést, že výživné nelze přímiznat, pokud by plnění výživovací povinnosti bylo v rozporu s dobrou mraví. Pokud se ze strany dcery jednalo o opakované svévolné ukončení studia, pak by šlo uvažovat o skončení výživovací povinnosti i z důvodu tohoto rozporu s dobrými mravy.

daniela